

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24420 *LLEI 51/1999, de 23 de desembre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 231.898.349 pessetes, per abonar a «Alvamar, Sociedad Anónima», la indemnització derivada de les sentències del Tribunal Suprem de 27 de juny de 1994 i 6 de novembre de 1997. («BOE» 307, de 24-12-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei orgànica 10/1985, de 2 d'agost, d'autorització per a l'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees, va autoritzar la ratificació pel Regne d'Espanya dels tractats d'adhesió a les Comunitats Europees.

L'article 168 de l'Acta relativa a les condicions d'adhesió i a les adaptacions dels tractats va establir l'eliminació, durant un període de set anys, de les exempcions aranzelàries concedides pel Regne d'Espanya per als productes de la pesca procedents de les empreses conjuntes constituïdes entre persones físiques o jurídiques d'Espanya i de països tercers.

El Tractat d'Adhesió a la Comunitat Econòmica Europea va implicar la supressió de les quotes exemptes d'aranzel, concedida pel nostre país, per als productes de la pesca procedents d'empreses conjuntes, sobre la base del que estableixen el Decret 2517/1976, de 8 d'octubre, i el Reial decret 830/1985, de 30 d'abril.

Els beneficis derivats de les disposicions abans esmentades van determinar que «Alvamar, Sociedad Anónima», efectués grans inversions i participés en l'empresa conjunta hispanoargentina «Pescasur, Sociedad Anónima», per la qual cosa l'eliminació del sistema de quotes exemptes d'aranzel li va suposar danys avaluable econòmicament i indemnitzables.

Per això, la societat «Alvamar, Sociedad Anónima», va formular una reclamació de danys i perjudicis que va ser desestimada per un Acord del Consell de Ministres, de data 30 de juny de 1989, i va interposar, per tal d'impugnar l'Acord anterior, el recurs contenciós administratiu número 300/1988.

La Sala Contenciosa Administrativa, Secció Sisena, del Tribunal Suprem, amb data 27 de juny de 1994, va dictar sentència en què estimava parcialment el recurs contenciós administratiu interposat per «Alvamar, Sociedad Anónima», contra l'esmentada resolució del Consell de Ministres de 30 de juny de 1989, en què declarava que l'Estat, en concepte de responsabilitat patrimonial, ha d'indemnitzar la societat recurrent.

Contra aquesta sentència es va interposar el recurs de cassació per a la unificació de la doctrina número 4030/1996, que la Secció Especial de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem va desestimar en una sentència de 6 de novembre de 1997, i finalment, per l'Acord del Consell de Ministres de 18 de desembre de 1998, es va disposar el compliment, en els seus propis termes, de les sentències esmentades.

Per atendre les obligacions derivades del compliment d'aquestes sentències, es tramita aquest crèdit extraordinari d'acord amb el Consell d'Estat, amb l'informe favorable previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. Concessió del crèdit extraordinari.

Es concedeix un crèdit extraordinari, per un import de 231.898.349 pessetes, a la secció 21, «Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació», servei 09 «Secretaria General de Pesca Marítima», programa 718A «Protecció i conservació de recursos pesquers», capítol 4 «Transferències corrents», article 47 «A empreses privades», concepte 471 «Per abonar a «Alvamar, Sociedad Anónima», la indemnització derivada de les sentències del Tribunal Suprem de 27 de juny de 1994 i 6 de novembre 1997».

Article 2. Finançament del crèdit extraordinari.

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es finança amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Article 3. Autorització per ampliar el crèdit extraordinari.

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda a ampliar el crèdit extraordinari que es concedeix, en la quantitat necessària per abonar l'excés d'interessos que es produeixin fins al moment en què s'efectuï el pagament.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

24430 *REIAL DECRET 1974/1999, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Reial Ordre de reconeixement civil a les víctimes del terrorisme. («BOE» 307, de 24-12-1999.)*

L'article 4 de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, crea la Reial Ordre de reconeixement civil a les víctimes del terrorisme, i també estableix que el Govern, a proposta del ministre de la Presidència i en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor de la Llei, ha d'aprovar el Reglament d'aquesta distinció.

La Llei no només ha pretès atorgar el seu reconeixement als qui compleixin aquesta condició, sinó també

fer una manifestació expressa i solemne d'homenatge en nom dels poders públics i de la societat al sacrifici d'aquestes persones.

Consegüentment, és tant l'expressió del principi de solidaritat que vertebrava l'Estat de dret, com una mostra de gratitud pel servei dolorós i fecund prestat per a la llibertat i la convivència en pau de tots els espanyols.

En virtut d'això, a proposta del ministre de la Presidència, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament.*

S'aprova el Reglament de la Reial Ordre de reconeixement civil a les víctimes del terrorisme, el text del qual s'insereix tot seguit.

Disposició addicional única. *No increment de la despesa pública.*

L'aprovació d'aquest Reglament no suposa cap increment de la despesa pública.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

S'autoritza el ministre de la Presidència per dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

REGLAMENT DE LA REIAL ORDRE DE RECONeixEMENT CIVIL A LES VÍCTIMES DEL TERRORISME

Article 1. *Objecte.*

La Reial Ordre de reconeixement civil a les víctimes del terrorisme té com a finalitat honrar els difunts, ferits i segrestats en actes terroristes, de conformitat amb el que estableix l'article 4 de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme.

Article 2. *Graus i concessió.*

1. La Reial Ordre de reconeixement civil a les víctimes del terrorisme comprèn els graus següents:

- Gran Creu, que es concedeix, a títol pòstum, als difunts en actes terroristes.
- «Encomienda», que s'atorga als ferits i els segrestats en actes terroristes.

2. El ministre de la Presidència ha d'eleva a l'aprovació del Consell de Ministres els projectes de reials decrets de concessió del grau de Gran Creu i concedir, mitjançant ordre i en nom de Sa Majestat el Rei, el grau d'«Encomienda».

Article 3. *Cancelleria de la Reial Ordre.*

El Gran Canceller de la Reial Ordre és el ministre de la Presidència i el seu canceller és el subsecretari del departament.

Article 4. *Caràcter de les condecoracions i tractament que atorguen.*

1. Les condecoracions tenen caràcter personal i intransferible.

2. La Gran Creu atorga tractament d'excel·lència, i l'«Encomienda», el d'il·lustríssim senyor o il·lustríssima senyora.

Article 5. *Descripció de les insígnies.*

Les insígnies corresponents als diferents graus de la Reial Ordre s'han d'ajustar als models que consten com a annex a aquest Reglament, i responen a la descripció següent:

a) Gran Creu: les insígnies d'aquest grau consisteixen en una placa de 85 mil·límetres de diàmetre total, de metall daurat format per quatre braços forcats al llarg, iguals i simètrics, en què la part central o flama està esmaltada de vermell. Alternant amb aquests braços, porta quatre feixos brunyits de cinc cares. Al centre de la Creu, i en forma circular, hi ha esmaltat l'escut d'Espanya amb els seus colors, i al mig del braç superior de la Creu, la corona reial.

b) «Encomienda»: consisteix en una placa de les mateixes característiques que les descrites per a la Gran Creu, amb la diferència de la grandària, que és de 60 mil·límetres de diàmetre. Es porta penjada del coll amb una cinta de 45 mil·límetres d'amplada que té els colors de l'Ordre, el vermell i el blanc; les franges blanques que hi ha a les vores de la cinta mesuren 4,5 mil·límetres. Tot el conjunt de la Creu penja d'una corona de llorer de metall daurat.

Article 6. *Procediment de concessió.*

1. Els expedients de concessió s'inicien a sol·licitud de l'interessat o dels seus hereus. A la sol·licitud, que ha d'anar adreçada al subsecretari del Ministeri de la Presidència, s'hi han de fer constar els aspectes següents:

- Nom i cognoms de la persona proposada o que sol·licita la condecoració.
- Nacionalitat.
- Lloc i data de naixement.
- Residència habitual i domicili.
- Exposició detallada dels motius que fonamenten la petició.

2. A la Cancelleria de la Reial Ordre, que radica a la Subsecretaria del Ministeri de la Presidència, correspon la tramitació de totes les propostes de concessió de condecoracions de l'esmentada Reial Ordre; a aquest efecte ha d'instruir els procediments oportuns, i queda facultada per sol·licitar a qualssevol tribunals, autoritats, centres oficials i entitats, els informes que consideri convingents, per tal de determinar la procedència o no de l'atorgament.

Article 7. *Expedició de títols i llibre de registre.*

1. La Cancelleria de la Reial Ordre, una vegada atorgada una condecoració, ha d'expedir el títol correspo-

nent, que ha d'estar autoritzat amb l'estampilla de la signatura de Sa Majestat el Rei i ha d'anar signat pel Gran Cancellier de la Reial Ordre.

2. La concessió de la Gran Creu i de l'«Encomienda» s'ha de fer constar en un llibre de registre.

Article 8. Ús de les condecoracions.

1. No es pot fer servir cap condecoració de la Reial Ordre fins que l'interessat hagi obtingut el títol de concessió oportú, d'acord amb el que preveu l'article anterior.

2. L'«Encomienda» es pot utilitzar habitualment sota la forma d'una miniatura i d'una insígnia de solapa, amb les dimensions i els formats que s'estableixin. Els titulars poden fer constar que la tenen en els seus impresos i documents respectius.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

24570 REIAL DECRET LEGISLATIU 1/1999, de 23 de desembre, pel qual s'adequa la normativa del recurs que preveu el paràgraf tercer de la base 9a del Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs al sistema tributari vigent. («BOE» 310, de 28-12-1999.)

La Llei número 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en el paràgraf segon de l'article 80, mesures de modificació i adaptació del règim jurídic dels consorcis de la zona franca constituïts d'acord amb el Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs, autoritza el Govern perquè, mitjançant un reial decret legislatiu, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, adequi en el termini d'un any la normativa del recurs que preveuen el paràgraf tercer de la base 9a del Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs, i l'article 131 del Reglament en què es despleguen les bases del Reial decret llei esmentat, aprovat pel Reial decret de 22 de juliol de 1930, al sistema tributari vigent, i adaptar-la a les necessitats de finançament dels consorcis de les zones franques, amb la refosa de la normativa esmentada, reguladora d'aquests recursos, i els preceptes tributaris relacionats amb aquesta, que contenen la Llei 230/1963, general tributària, de 28 de desembre; el Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, i la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats. La delegació legislativa inclou l'autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que cal refundre, perquè la normativa en aquesta matèria quedi adequada i adaptada al sistema normatiu de la Hisenda Pública actual.

El compliment de l'autorització legislativa s'ha desenvolupat de la manera següent:

1r Adequació de la normativa del recurs al sistema tributari vigent que implica la delimitació del recurs la recaptació del qual es cedeix; delimitació del recurs en el cas d'entitats i grups de societats als quals sigui aplicable el règim del capítol VII del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que actuen dins i fora de la zona franca; previsió dels casos

de devolució que puguin afectar el recurs; atribució a l'Agència Estatal d'Administració Tributària de totes les funcions de gestió tributària en un sentit ampli, sens perjudici de regular la transferència del recurs al consorci per l'Agència Estatal d'Administració Tributària; procediment de liquidació del recurs al consorci i procediment de càlcul del recurs en els casos d'exercici d'activitats dins i fora de la zona franca.

2n Adaptació del recurs a les necessitats de finançament dels consorcis de les zones franques per la qual es manté la distinció entre despeses de funcionament i despeses d'inversió; s'estableix la regulació de la implantació del recurs quan fins al moment no ha estat fet efectiu; la Llei de pressupostos generals de l'Estat pot establir el límit màxim que pel recurs s'atribueix al consorci i l'excés de recaptació sobre aquest límit correspon al Tresor.

La Llei orgànica número 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, en l'article 21.1 estableix que el Ple del Consell d'Estat ha de ser consultat en els projectes de decrets legislatius.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el dictamen del Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article 1. Abast d'aquesta disposició.

Aquesta disposició regula l'atribució als consorcis de les zones franques dels recursos suficients per al finançament de les seves activitats, adaptant i actualitzant la seva regulació a la normativa vigent.

Article 2. Implantació del recurs i establiment d'empreses a les zones franques.

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot implantar el recurs que regula aquesta disposició en els consorcis que fins ara no l'han fet efectiu.

L'establiment d'empreses a les zones franques s'ha de fer de conformitat amb el que estableixen les disposicions vigents.

Article 3. Delimitació del recurs.

Constitueix un recurs financer dels consorcis de les zones franques als quals es refereix l'article 80 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, la recaptació de l'impost sobre societats, corresponent als subjectes passius de l'impost sobre societats establerts a les zones franques amb exclusió de les retencions i els ingressos a compte, determinada d'acord amb el que disposa aquest Reial decret legislatiu. Segons la normativa vigent, aquest recurs comprèn els ingressos derivats de la declaració liquidació anual i els pagaments fraccionats de l'impost sobre societats corresponents als subjectes passius esmentats.

Article 4. Delimitació del recurs per a entitats i grups de societats que operen dins i fora de la zona franca.

Quan es tracti d'entitats que operen dins i fora de la zona franca, el recurs comprèn únicament la part del deute de l'impost sobre societats que correspon a les operacions efectuades dins de la zona franca.

Quan es tracti de grups de societats als quals sigui aplicable el règim del capítol VII del títol VIII de la